

РЕШЕНИЕ

№ 8391

гр. София, 30.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 03.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3964** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Р. И. В. срещу Заповед №513з-2012 от 11.03.2019г. издадена от Директора на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл.207, ал.1 т.2 от ЗМВР за нарушение на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР във вр. с чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР.

В жалбата са изложени съображения за съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила по чл.146, т.3 от АПК. Твърди се, че в заповедта не са отразени необходимите реквизити вкл. не са посочени доказателствата, подкрепящи нарушението.Излагат се доводи, че наложеното наказание е неправилно и несправедливо.Твърди се, че оспорваният акт е издаден в нарушение на чл.146, т.5 от АПК в несъответствие с целта на закона. При определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание наказващият орган не е взел предвид последиците от нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината, не е оценено цялостното поведение на държавния служител. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата и да се отмени оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв.Е. И., поддържа жалбата. Претендира разносски съобразно списък.

Ответникът - Директорът на СДВР - МВР, чрез юрк. К., оспорва жалбата и моли

като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно, че жалбоподателят е изпълнявал длъжността младши експерт - командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 02 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

Във връзка с постъпили предварителни данни за нарушение на служебната дисциплина изнесени в докладна записка рег. № 513р-52836/22.06.2018 г. по описа на СДВР, е извършена проверка. Проверката е завършила със справка № 513р-70540/22.08.2018г., съдържаща предложение за образуване на производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина.

Установено е, че за времето от 07.00ч. до 19.00ч. на 24.05.2018г. със служебен автомобил СА6748ММ, като екип ППГ 200 са назначени в наряд полицейски инспектор С. П. и младши експерт Р. В.. След получен сигнал по градската телефонна линия за копаене на електрически кабели в [населено място], [улица], „К.“, екип ППГ 200 е установил, че преди идването им, охранител от фирма „С.“ е изгонил двама мъже, които копаели кабели в близост до оградата на завод от страната на [улица]. Служителите констатирали мястото на копаене и лицата В. А. и Пл. С. като единият от тях в това време заривал изкоп. Екипът на ППГ 200 докладвал, че на мястото няма багери, които да копаят, а охраната не знаела нищо по случая. Служителите не предприели действия по задържане на лицата на място, с което допуснали заличаване на следи от извършената противоправна дейност. В информационна карта № А690826 /л.155 от делото/ и А690827 /л.154 от делото/, служителите са се подписали за проведен инструктаж и отвод. Проверката по идентифициране на лицата В. А. и Пл. С. е отразена за извършена в 14.30ч. на 24.05.2018г. в доклад, съобщен на ОДЧ на 02 РУ-СДВР.

На 24.05.2018г. за времето от 07.30ч. до 19.30ч. главен инспектор Н. Н. – ВПД началник сектор „С1“ към отдел „Специализирани полицейски сили за охрана и възстановяване на обществения ред“ при СДВР е назначен като контрола на силите на единната разстановка заедно с мл. инспектор Н. Я.. В сведение №513р-89583/26.10.2018г. се посочва, че поради лоши метеорологични условия около 14.20ч. екипът е спрял със служебните мотоциклети под моста на [улица] и [улица]. Н. Н. и Н. Я. забелязали, че патрул 02 РУ – СДВР се намира на около 100 метра по-надолу от тях. Единият от служителите на екип ППГ 200, слязъл за кратко от служебно МПС с рег. [рег.номер на МПС], след което потеглили. След малко на същото място паркирал автомобил „Пежо“, модел 806 с рег. [рег.номер на МПС]. Във връзка с изисквана справка за собствеността на МПС, с писмо №513р-86162/15.10.2018г. е установено, че автомобилът е притежание на М.А. и Пл.С. . На мястото служителите Н. и Я. установили лицата Пл. С. и В. А. като единият носел голямо парче кабел. От другата страна на пътното платно е забелязан багер с рег. № С07267 с водач П.Ч.. Последният заявил, че е нает от Пл. С. да копае кабели като по-рано е идвал полицейски патрул, който е разговарял със същия. Пл. С. е уверил работниците, че „няма да има проблем при копаенето, защото на смяна са негови хора от 02 РПУ-СДВР“. От сведение № 513000-47968/25.10.2018г. на В. А. се

потвърждава, че на 24.05.2018г. около обяд в присъствието на Пл. С., А. изкопал кабел „бакър-четворка“, собственост на [фирма]. По същото време при тях дошъл служител на С., който им наредил да не копаят повече и им взел около 40кг. изкопани кабели. Малко след това при лицето Пл. С. пристигнал патрулен автомобил, служители на полицията говорили с него като му наредили да зарови направената дупка. Въпреки това лицата продължили с изкопните дейности, когато при тях пристигнал полицай на мотор, който ги задържал, а след минути още униформени служители – Т. З., Р. В., Н. М., А. А., Ст. Н., М. Д., Б. А. и Ст. С.. В дадени сведения от 26.10.2018г. същите потвърждават участието си в установяването на лицата - Пл. С., А. и П.Ч., автомобил „Пежо“ модел 806 с рег. [рег.номер на МПС] и багер с рег. № С07267 и запазването на местопроизшествието до идването на ДОГ от 02 РУ-СДВР. Контролните органи са се запознали с обясненията на лицата В. А. и пристигналият на мястото малко по-късно – Д. Г. във вр. с изказване на началника им Пл. С. – „няма да има проблеми при ваденото на кабели, тъй като неговите полицаи от 02 РУ- СДВР са на работа и всичко ще е наред.“ Пред служителите Д. Г. обяснил, че Пл. С. многократно извършвал кражби на кабели в района, но не е арестуван до момента, защото работил с полицай от 02 РУ- СДВР, като именно същите са били на работа на 24.05.2018г.

В хода на производството е установено, че сигнала за кражба на кабели е подаден чрез ЕЕН 112 от С. С., изп. директор на [фирма] – С.. В сведение № 513000 – 49566/02.11.2018г. се посочва, че на 24.05.2018г. около 14.00ч. С. С. е получил обаждане от служител на фирма „С.“ като е информиран, че лица с багер извършват копаене на кабели в района до трафопост на [фирма]. На мястото имало още хора с микробус. След появата на охранителя, багерът е преместен по течението на канала с цел да се скрие.

Във връзка с разследване по досъдебното производство №2263МК-1116/2018г. по описа на 02 РУ- СДВР, пр. № 17633/2018г. по описа на СРП, са предоставени копия на материали, както следва: докладна записка №2263МК-1116/2018г. от инспектор Р. /л.211 от делото/ ; докладна записка от мл. експерт В. /л.212 от делото/; постановление за назначаване на експертиза /л.214 от делото/; заключение на оценителна експертиза; протокол за оглед на местопроизшествие л.217 от делото/; протокол за оглед на вещевени доказателства /л.221 от делото/; обяснение от Пл. С. №513р-89582/26.10.2018г.; обяснение от А. с № 513000-47968/25.10.2018г. /л.224 от делото/ и протокол за доброволно предаване на ел. кабели /л.225 от делото/ .

С предложение от председателя на дисциплинарно разследващия орган № 513р-93520/09.11.2018 г. /л. 249 от делото/ и Заповед №513з-8527/13.11.2018г. /л.24 от делото/ е удължен срокът за приключване на дисциплинарното производство срещу младши експерт Р. В. до 20.01.2019г.

С покана № 513р-79863/25.09.2018г., жалбоподателят се е явил в СДВР като се е запознал със съдържанието на Заповед №513з-7112/20.09.2018г. относно образувано срещу него дисциплинарно производство по чл.207, ал.1 т.2 от ЗМВР. С акт № 513р-89556/26.10.2018г. /л.81 от делото/ Р. В. е поканен да даде писмени обяснения по случая като отговори на формулираните в поканата въпроси и посочи доказателства за твърдените от него факти и обстоятелства. Същата е връчена на жалбоподателя на 26.10.2018г. в 10ч. За проведеното дисциплинарно производство е изготвена обобщена справка № 513р-4384/16.01.2019г. /л.60 от делото/, която е представена на жалбоподателя на 16.01.2019г. Производството е приключило със становище

№513р-5393/18.01.2019г. /л.42 от делото/.

Жалбоподателят е представил писмени възражения с №226р-21952/29.10.2018г. /л.35 от делото/. В същите се обяснява, че при посещаване по сигнал от 24.05.2018г. около 14.20ч., не е установено копаене и вадене на ел. кабели. На място са идентифицирани две лица - В. А. и Пл. С.. Жалбоподателят е забелязал заравяне на изкопна дупка без да е имало данни за предполагаема кражба, не е забелязал багер или друго МПС, нито са присъствали други граждани, свидетели- очевидци или служители от МВР. Във възражение с №1199/17.01.2019., Р. В. излага становище, че по случая има много противоречия и несъответствия в показанията на задържаните лица като категорично заявя, че не е извършил вмененото му нарушение.

С оглед изясняване на обстоятелства по случая са снети следните писмени сведения: от С. П. – служител в 02 РУ – СДВР /л.90 от делото/ № 513000-47923/25.10.2018г.; от Н. Н. – ВПД началник сектор С1 - СДВР № 513р-89583/26.10.2018г. /л.92 от делото/ ; от Т. З. – служител в ОСПСОВОР – СДВР, 1 сектор, 02 група, № 513р-89593/26.10.2018г. /л.93 от делото/ ; от Б. А. - служител в ОСПСОВОР – СДВР № 513р-89592/26.10.2018г. /л.95 от делото/; от С. С. – мл. изпълнител в ОСПСОВОР – СДВР - 1 сектор, 02 група, № 513р-89591/26.10.2018г. /л. 97 от делото/; от Н. М. - мл. изпълнител в ОСПСОВОР – СДВР - 1 сектор, 02 група № 513р-89590/26.10.2018г. /л.99 от делото/; от С. Н. – служител в ОСПСОВОР – СДВР, 1 сектор, 02 група, №513р-89588/26.10.2018г. /л.101 от делото/; от Д. В. – мл. изпълнител в ОСПСОВОР – СДВР, 1 сектор, 02 група, №513р-89587/16.10.2018г. /л.103 от делото/; от А. А. – полицай в ОСПСОВОР – СДВР, 1 сектор, 02 група, №513р-89586/26.10.2018г. /л.105 от делото/; от М. Д. – полицай в ОСПСОВОР – СДВР, 1 сектор, 02 група, №513р-89584/26.10.2018г. /л.107 от делото/; от Н. Я. – ст. полицай в ОСПСОВОР – СДВР, 1 сектор, 02 група, №513р-89594/26.10.2018г. /л.109 от делото/.

Видно от представената кадрова справка рег. №513р-81239/01.10.2018г. /л.171 от делото/ за периода 2002г.-2017г. жалбоподателят многократно /15 пъти/ е награждаван с „писмена похвала“, „обявяване на благодарност“ /1 път/ и „индивидуална парична награда“ /1 път/. Включително същият е назначен на работа със Заповед №з-2152/19.12.2002г. като първата писмена похвала е с дата от 09.12.2002г.

С оспорената заповед №513з-2012 от 11.03.2019г. на директора на СДВР на Р. В. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение. Извършеното от жалбоподателя деяние е квалифицирано като нарушение по т. 9, т. 15, т. 16, т. 18, т. 19, т. 20, т. 24, т. 83 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР /ЕКПДСМВР/, уронващо престижа на службата по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 6 във вр. чл. 203, ал. 1, т. 13, за което на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на младши експерт Р. В..

В хода на съдебното производство за изясняване на фактическата обстановка по случая са разпитани свидетелите Н. Я. – служител в специализираните полицейски сили към СДВР /л.431 от делото/, Н. М. Н. - ВПД началник сектор С1 - СДВР /л.443 от делото/, А. А. – служител в отдел „Специализирани полицейски сили за охрана и възстановяване на обществения ред“ /л.431 от делото/ и С. И. П. – служител в 02 РУ – СДВР /л.432 от делото/. От изложените свидетелски показания на Н. М. Н. се

установява, че на 24.05.2019г. по служебната радиостанция с него се е свързал служител от СДВР, който е заявил „...ако може да ги пуснете тези /задържаните лица/, колеги от 02 РУ се обадиха за тях“. Видно от свидетелските показания на Н. Я., същият е потвърдил изложеното в написана от него докладна записка като се констатира, че негов колега - И. А. му се е обадил и заявил „че лицата /копаещи кабели/ били хора на колеги от 02 РУ и да ги пуснем“.

При така установените факти, Административен съд София - град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от субект с наличен правен интерес, засегнат неблагоприятно от обективизираното в заповедта властническо изявление. Насочена е срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Спазен е преклузивният 14-дневен срок, установен в нормата на чл. 149, ал. 1 АПК, към който чл. 211 ЗМВР препраща. Заповедта е връчена на адресата си на 12.03.2019г., жалбата до съда е депозирана на 25.03.2019г.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповед №513з-2012 от 11.03.2019г. е издадена от материално компетентния в съответствие с нормата на чл. 204, т. 3 ЗМВР административен орган – Директорът на СДВР.

Актът е постановен в законоустановената писмена форма като съдържа реквизитите визирани в нормата на чл. 210, ал. 1 ЗМВР - посочен е извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, нарушените разпоредби и доказателствата, въз основа на които нарушението е установено, правното основание и наказанието, което се налага, както и пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Мотиви от фактическа и правна страна се съдържат и в обобщена справка № 513р-4384/16.01.2019г., /л.60 от делото/ цитирана в оспорената заповед. При постановяване на заповедта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществениите. С оглед изложеното настоящият състав намира за неоснователни изложените от жалбоподателя в тази насока доводи.

В съответствие с императивната правна норма на чл. 195, ал. 2 ЗМВР за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Краткият двумесечен срок се включва в двугодишния, като дисциплинарнонаказващият орган не може да се ползва от по-дългия срок, при наличие на предпоставки за приложение на по-краткия такъв /в случаите, когато нарушението и нарушителят са установени/. По естеството си и двата срока са преклузивни по своя характер – погасяващи правото на дисциплинарнонаказващия орган да реализира дисциплинарна отговорност спрямо служителя-нарушител, независимо от доказаността на нарушението от субективна и обективна страна.

Спазването на сроковете по чл. 195, ал. 2 ЗМВР е процесуална предпоставка за законосъобразността на приключващия производството акт /заповед за налагане на дисциплинарно наказание/ за наличието, на която по аргумент от нормата на чл. 168, ал. 1 АПК, съдът следи служебно.

Началото на двумесечния срок се поставя от момента на откриване на нарушението, който е установен в нормата на чл. 196, ал. 1 ЗМВР - това е моментът, в който органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил

извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган /чл. 196, ал. 2 ЗМВР/.

От събраните по делото писмени доказателства се установява спазване на двумесечния срок по чл. 195, ал. 2 ЗМВР. Обобщена справка № 513р-4384/16.01.2019г. по чл. 207, ал.7 от ЗМВР с материалите от дисциплинарното производство е представена на ответника на 13.02.2019г. Заповедта е издадена на 11.03.2019г., при спазване на двумесечния срок по чл.195, ал. 2 от ЗМВР. Производството е приключило със становище №513р-5393/18.01.2019г. /л.42 от делото/ в рамките на удължения със Заповед №513з-8527/13.11.2018г. /л.24 от делото/ срок за приключване на дисциплинарното производство срещу младши експерт Р. В. до 20.01.2019г.

Съответно надлежно е било образувано и дисциплинарното производство като е определена комисия, с чиято обобщена справка се е запознал жалбоподателя. Материалите са били предявени на жалбоподателя включително аудиозаписите по случая. На жалбоподателя е предоставена възможност да изложи твърденията си под формата на отговори на поставени въпроси. Назначената комисия се е запознала с обясненията на останалите служители свързани със случая. В хода на дисциплинарното производство са взети сведения както от контролните органи, така и от задържаните лица /л. 90-147 от делото/. Изводите на дисциплинарно - разследващата комисия се основават на събраните в хода на дисциплинарното производство допълнителни доказателства.

Спазено е процесуалното правило на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР и не е ограничено правото на защита на жалбоподателя. Логическото тълкуване на императивната нормата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР води до извода, че изслушването и писмените обяснения следва да бъдат взети непосредствено преди налагането на наказанието от административния орган, след като е била изяснена фактическата обстановка, по която служителят да изрази писмено и устно становище и да даде обяснения. Представените сведения в хода на извършваната дисциплинарна проверка представляват писмено обяснение по смисъла на ЗМВР, тъй като същите са изискани чрез надлежна покана, съдържаща описание на всички обстоятелства, които впоследствие съставляват фактическото основание за налагане на дисциплинарното наказание. В хода на цялото дисциплинарно производство са гарантирани правата по чл. 207, ал. 8 от ЗМВР, служителят е запознат с материалите по производството. Включително със заповедта за образуване на дисциплинарното производство лично

срещу подпис на 25.09.2018г. /л. 38/. Уведомен е за съдържанието на обобщената справка по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР лично срещу подпис на 16.01.2019г., като му е предоставена възможност да прави искания, бележки и възражения. Връчена му е писмена покана за даване на допълнителни възражения и обяснения след запознаване с констатациите в обобщената справка. На 29.10.2018г. жалбоподателят е подал писмено възражение срещу изложеното в обобщената справка от 16.01.2019г. /л. 87 от делото/, върху което е поставена резолюция от 13.02.2019г. „приемам възражението като обяснение“ на директора на СДВР във връзка с изискването на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР. Възражение от Р. В. /л.85 от делото/, е подадено до директора на СДВР и на 29.10.2018г. същото е прието с резолюция от дисциплинарно наказващия орган. С оглед на гореизложеното СЪДЪТ намира за несъстоятелни наведените в жалбата доводи за нарушение по чл.207, ал.8, т.5 от ЗМВР.

Мотивите на обжалваната заповед съдържат анализ на относимите факти, който е достатъчен по съдържанието си, за да бъдат изяснени в пълнота обстоятелствата от значение за формиране на решението на дисциплинарно -наказващия орган, като последният е изложил и съответните на установените факти правни изводи. Не се установяват обстоятелства, от които да е възможно да бъде направен извод, че фактическата обстановка не е била детайлно изяснена или че е било засегнато правото на защита на страната.

Предвид изложеното, СЪДЪТ формира становище, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените при постановяване на Заповед №513з-2012 от 11.03.2019г. на Директора на СДВР, които по смисъла на чл.146 т.3 от АПК да наложат отмяната ѝ.

От събраните в съдебното производство доказателства се доказва от обективна и субективна страна деянието, квалифицирано от ответника като нарушение на служебната дисциплина. Процесната заповед, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение със Столична дирекция на вътрешните работи от длъжността младши експерт – командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 02 Районно управление, е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби съгласно чл. 168,

ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 АПК. Описанието на фактичката обстановка е подробно и конкретно, същата правилно е подведена под релевантния материален закон.

От приобщените в хода на дисциплинарното производство доказателства се констатира, че за времето от 07.00ч. до 19.00ч. на 24.05.2018г. със служебен автомобил СА6748ММ като екип ППГ 200 са назначени в наряд полицейски инспектор С. П. и младши експерт Р. В.. След получен сигнал по градската телефонна линия за копаене на електрически кабели в [населено място], [улица], „К.“, екип ППГ 200 е установил, че преди идването им, охранител от фирма „С.“ е изгонил двама мъже, които копаели в близост до оградата на завод от страната на [улица]. Служителите констатирани мястото на копаене и лицата В. А. и Пл. С. като единият от тях в това време заривал изкоп. Екипът на ППГ 200 не предприели действия по задържане на лицата на място, с което допуснали заличаване на следи от извършената противоправна дейност. Проверката на лицата В. А. и Пл. С. е отразена за извършена в 14.30ч. на 24.05.2018г. в доклад, съобщен на ОДЧ на 02 РУ-СДВР. От установените данни по случая се прави извод, че с бездействията си служителят Р. В. е нарушил посочените в заповедта правила на Етичен кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи по: т.9 - Всеки държавен служител, осъществяващ своите професионални задължения в услуга на обществото, допринася за формиране на облика на МВР; т. 15 - Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприема; т.16 - Стриктното спазване на закона от страна на държавния служител допринася за гарантирането на правата и свободите на гражданите, за авторитета на институциите в Република България, опазването на сигурността и обществения ред, защитата на гражданите и тяхното имущество; т.18 - Държавният служител изпълнява своите задължения в услуга на гражданското общество; т. 19 - Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява; т. 20 - Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си; т. 24 - Държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия; т.83 - Държавният служител не прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема

необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване.

Установените в хода на дисциплинарното производство факти и обстоятелства не бяха оборени в съдебното производство. СЪДЪТ кредитира приетите в хода на съдебното производство свидетелски показания на Н. Я. /л.431 от делото/, Н. М. Н. /л.443 от делото/ и А. А. /л.431 от делото/. От всички тях по случая се установява една и съща фактическа обстановка. Във тази връзка видно от показанията на свидетели, събраните писмени такива на служителите от МВР и от дадените обяснения от установените на място копаещи ел. кабели лица, се потвърждава обстоятелството за наличието на бездействие от органите на ОЗ РУ-СДВР върху граждани, извършващи противоправна дейност. В приетите по делото свидетелски показания, Н. Я., е потвърдил още изложеното в написана от него докладна записка за наличието на обаждане от полицейски служител. Обаждането е имало за цел заловените на място лица, извършващи противоправна дейност да бъдат пуснати без последствия.

СЪДЪТ взе предвид изложените от С. И. П. свидетелски показания като пряк очевидец на събитията по казуса, но намира, че не следва да кредитира същите предвид факта, че П. е бил част от екип ППГ 200 заедно с жалбоподателя и от съдържанието на издадената заповед №513з-2012 от 11.03.2019г. се установява, че съвместно с Р. В. са извършили процесното нарушение като „не са предприели действия по задържане на установените на място лица, с което са допуснали заличаването на следи от извършената противоправна дейност.“

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че процесната заповед е издадена в противоречие с чл.146, т.5 от АПК. Административните органи следва да упражняват своите правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. С издадената заповед, наказващият орган е реализирал точно целта на закона, формулирана в чл. 2, ал. 1 от ЗМВР. Целта на административния орган е да дисциплинира държавния служител при изпълнение на служебните му задължения и упражняване на служебните му правомощия, като се вземе предвид, че налагането на дисциплинарното наказание следва да бъде последица от проведена процедура, при която не са съществено ограничени

правата на наказаното лице. Следователно СЪДЪТ намира, че оспорената заповед е и в съответствие с целта на закона, която изисква службата в МВР да се упражнява от служители, които спазват нормативните актове и опазват обществения ред, а не ги нарушават. Наложеното наказание „уволнение“ съответства на тежестта на нарушението. От събраните доказателства по делото, СЪДЪТ кредитира твърдението за виновното извършване на деянието.

Е. кодекс за поведение на държавните служители в МВР изисква поведението на полицейския служител да допринася за изграждането и утвърждаването на положителния образ на МВР в обществото. Това от своя страна налага спазването на отдели етични принципи за поведение, сред които са и посочените в заповедта. За деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващо престижа на службата, чл. 203, ал. 1, т. 13 предвижда налагане на най-тежкото наказание - „уволнение“. Под „уронване престижа на службата“ следва да се разбира и установи такова поведение на държавния служител в МВР, с което се стига до намаляване на авторитета на полицията пред обществото, на което тя е призвана да служи, за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред и да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона. В настоящия казус несъмнено деянието на жалбоподателя е в разрез с етичните правила. По повод възражението на наказаното лице, че в случая се касае за тенденциозност при вземане на решението и издаването на акта по налагането му, следва да се отбележи изрично, че при констатиране на нарушение в хипотезата на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, дисциплинарно наказващият орган действа в условията на обвързана компетентност, изключваща преценка за налагане на друго по вид, респективно и по размер наказание.

В настоящия случай дисциплинарната отговорност на оспорващия е ангажирана не за извършено от него престъпление, а за деяния, осъществени под формата на бездействие, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

С оглед на изложеното СЪДЪТ приема, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, издадена е в

съответствие с материалноправните норми на ЗМВР и целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с чл. 144 АПК СЪДЪТ дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски. С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

На основание чл. 143, ал. 4 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на СДВР следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото следва да бъде в минималния, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ от 100 /сто/ лева.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 47 - ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Р. И. В. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу ЗАПОВЕД №513з-2012 от 11.03.2019г. издадена от Директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Р. И. В. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

